

[Olufson.]

udvalget fik, saa er man nede paa den Købesum, Vilhelm Kjær giver for Øbjerggaard. Nu vil jeg gerne spørge, om man skal betragte Wedell-Wedellsborg som en forstandig Køber, naar han giver 262 000 Kr. for, hvad han Aaret efter sælger for 112 000—113 000 Kr. Jorden var vurderet til 134 800 Kr. i Ejendomsskyld. Jeg tror, at netop Vurderingsmyndighederne dér har vist sig at være de forstandige Købere.

Endvidere udtalte det ærede Medlem som Bevis for, at Jorden var ansat alt for lavt, at han havde været i Stand til at sælge andre Ejendomme, daarlige Jord, til op imod 1 300 Kr. pr. Tønde Land. (*Holstein:* Det udtalte jeg ikke fra Talerstolen). Dette kan imidlertid ej heller betragtes som værende den forstandige Købers Pris for Jorden. Den forstandige Købers Pris for Jord, der hører til en middelstor Bondegaard, er den, som Lenslovens § 3, 4de Stykke, drejer sig om. Det ærede Medlem Hr. Holstein siger, at han udtalte ikke dette fra Talerstolen, men det ærede Medlem indrømmer altsaa, at Udtalelsen er faldet, det kan godt være, jeg husker forkert, at den ikke faldt heroppefra, men saa var det i hvert Tilfælde noget andet, det ærede Medlem udtalte heroppefra som Bevis for, at Lensbesidderne havde faaet for lidt. Det ærede Medlem sagde, at ubebygget Jord fra 1913, tror jeg, til 1920 var solgt til 13 000 Kr. pr. Td. Hartkorn. (*Holstein:* Det er helt hen i Vejret, men det gør ikke noget, jeg skal svare paa det senere). Hvis det ærede Medlem vil læse Fortrykket, vil han se, at han nævnte det, og da der gennemsnitlig gaar 10 Tdr. Land paa en Tønde Hartkorn, bliver det 1 300 Kr. pr. Tønde Land, det staar i Fortrykket, der nylig er kommet. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har faaet de 13 000 Kr. fra, men jeg ved i hvert Tilfælde, at det er fuldstændig falsk, hvis der er Tale om en middelstor Bondegaard, som Lenslovens § 3 drejer sig om. Fra 1920 til 1924 ligger Salgsprisen for Jord og Bygninger omkring godt 12 000 Kr., og for ubebyggede Lodder, Gaarde paa 2 Tdr. Hartkorn og derover, drejer det sig om 8 000—9 000 Kr. Det er ifølge statistiske Tabeller, som man ikke kan komme udenom. Den sidste Pris er netop den, der er Tale om i Lensloven, den Pris, man skal regne med, naar man skal beregne Erstatning efter Lensloven.

Jeg har tilladt mig at komme med denne rent saglige Fremstilling for at konstatere den Glubskhed, hvormed Lensbesidderne har prøvet paa at tilrane sig mere fra Staten, end de efter Loven har Ret til; og naar jeg i

Gaar rettede Bebrejdelsen mod den højtærede Landbrugsminister og havde Ret til at gøre det, fordi Landbrugsministeren ikke havde taget Afstand fra Pressemeddelelserne, var det netop, fordi den højtærede Landbrugsminister dér stod paa Lensbesiddernes Side og ikke som Statens Repræsentant.

Niels Frederiksen: Da Ravnholt-Sagen, der har givet Anledning til det Samraad mellem den højtærede Landbrugsminister og Finansudvalget, som nu atter har ført til, at denne Sag er ført ned i Tinget til Drøftelse, følges ude i Landet med megen Interesse, og da denne Sag tillige senere skal faa sin Afgørelse ved en ny Højesteretsdom, har jeg fundet Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger om dette Spørgsmaal til Imødegaaelse af, hvad det ærede Medlem Hr. Holstein i Gaar udtalte. Jeg finder det urigtigt, at det ærede Medlems Udtalelser her i dette høje Ting skal staa uimodsagt; thi hvad der fremkommer om disse Spørgsmaal i Rigsdagen, vil, efter hvad man kender fra Fortiden, blive ført frem under den eventuelle Procedure, der ved Højesteret skal foregaa ved denne Sags Afgørelse ved Dom. Det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte i Mødet i Gaar en Del Bemærkninger, der gav en urigtig Fremstilling, baade af de Forudsætninger, hvorunder Lensloven blev vedtaget her i dette høje Ting, og om de faktiske Forhold, som er fremkommet ved denne Lovs Føren-ud-i-Livet.

For det første vil jeg gerne tillade mig overfor det høje Ting at gøre opmærksom paa følgende angaaende de Forudsætninger, hvorunder Lensloven i sin Tid blev vedtaget her i Rigsdagen. I de Forhandlinger, man førte her i Rigsdagen, var man fra alle Sider fuldkommen klar over, at den Lov, man tilstræbte at faa igennem i Rigsdagen, gik ud paa at imødekomme det Løfte i Grundloven, at Lensbesiddelserne skulde ophøre her i Landet, og at gennemføre Loven somgivende Mulighed for en Overenskomst mellem Staten og Lensbesidderne i hvert enkelt Tilfælde om de Vilkaar for Jordafleveringen m. m., en Overenskomst, der skulde foregaa, før Lenet gik over til fri Ejendom. Jeg er derfor ganske enig med det ærede Medlem Hr. Lundberg i, at naar det ærede Medlem Hr. Holstein taler om Ekspropriation af Jorden fra det offentlige Side, er det i denne Forbindelse et fuldkommen forkert Udtryk. Det er en Jordaflevering; der foretages som Led i en Afgørelse, der er truffet af Staten og Lensbesidderne imellem, og Erstatningen for de